

Informace o Chartě 77 - ročník třetí / čas. 2

od 15. ledna 1980 do 1. února 1980

Dopis sliuváckých Charty 77 velvyslanceství ČSSR	1
Stevens: dopis signatářům Charty 77 / požádání o proces se šesti signatáři Charty 77 a články Rusa v Německu/ . .	1
Výber na obranu nepravodlivě stíhaných:	
sudění č. 159 / Další postup tetování proti sociálně katolické literatuře/	5
sudění č. 160 / Další případy policejních represí/ . .	7
sudění č. 161 / Policie a akce v Brně/	10
sudění č. 162 / Zadržení člena VONC ing. Jana Litemanského/	12
sudění č. 163 / JUDr. Josef Danisza bude souzen/	13
sudění č. 164 / V. Hrabal, J. Ledvina a J. Chmel na svobodě/	13
sudění č. 165 / Odouzení JUDr. Josefa Daniszse/	14
Dopis francozským advokátům	15
Apel na ministra spravedlnosti ČSR	15
Zprávy zprávy, inserát	16
Články odsířlé do redakce	19

dále

Ne, Pohlédněte na straně 16 ohlášení o městském FC a UK 11

Využívá uesávisek redakční skupiny signatářů Charty 77.

Adresy: Petr Šil, anglická 8, Praha 2
Anna Čebotárová, anglická 8, Praha 2

Velvyslanectví
Ruské sovětských socialistických republik
z r. e. h. o.

Praga 28.1.1980

Na politování se dovídáme, že sovětské úřady vykázaly do vnitřního vyhnanství významného vědce, akademika Andreje Dmitrijeviče Sacharova, nositele Nobelovy ceny míru, který svým očekávanou postojelem učinil mnoho i pro obnovu přátelství mezi národy Československé a RSR.

Zákrok proti A.D.Sacharovovi, jeho okolnosti a zdůvodnění, které zřejmě sovětské edelovací prostředky, zahrnují dorozumění mezi národy a jenž ještě překážkou na cestě uvolnění mezinárodního napětí, zmenší řízení závažně vyplývajících z mezinárodních pokání o občanských, politických, sociálních, kulturních a hospodářských právech, které Sovětský svaz podepsal, jsou peruažena ducha i litery Závěrečného aktu helsinské konference a zároveň jsou poškozena všechna, kteří chtějí řešit otázky svědomí a pravdy represí.

Strečíme se proto Vášim prostřednictvím na kompetentní orgány a přáním, aby vyhnanství Andreje Dmitrijeviče Sacharova jeho rodiny bylo odvoláno.

Marie Kromádková
mluvčí Charthy 77

Miloš Rejhrt
mluvčí Charthy 77

Zdenka Tomínová
mluvčí Charthy 77

XXXXXX

Otevřený dopis signatářů Charthy 77.

Draží přátelé, po několika letech se znovu objevily sledování přípravy pražského procesu. Tynický rozsudek v nás vzbudil rozhorščení.

Zájem ve východní části Evropy a nemůže být proto lhostejně k přemyslení sledování těch, kteří bojují za lidská a občanská práva v kterékoli zemi východní Evropy. Jsem Maďař, občan země, která se postavila na okupaci Československa, cítím zvláštní odpovědnost za to, co se děje od r. 1968. A protože náležíme ke generaci, která roku 1956 protivila jen prostřednictvím československých událostí roku 1968, ke generaci, která za své politické srázní vzdělání roku 1968, považujeme vás do jisté míry za svou.

Na brutálním potlačení čs. pokusu jsme pochopili, stejně jako mnoho dalších v soudcích zemích, že k demokracii ve vých. Evropě lze dospět jen společnou bojovou národů této oblasti. V té době ovšem sdílelo tento náš náš jen minimální procento Maďarů. Většina se klonila k tomu, že naděje v demokracii je falešná, a oddavat se této naději a pokusit se ji uskutečnit by znamenalo ohrozit jak nás relativní blahoobyť, tak i bezpečnost. Náš názor této většiny bylo zřejmě pouze krůček po krůčku zlepšovat situaci v rámci daného politického systému. Taková perspektiva však nevyžadovala žádnu mezinárodní spolupráci, právě naopak, její podmínkou by dělání do samoty a nenápadnosti.

Blouhlo se zdálo, že je tento postup správný. Životní úroveň v Maďarsku se zvyšovala, patrně bylo i zlepšení v kulturním životě. Teprve posléze z nás ukázalo, že tento vývoj má své hranice. Cím jsou tyto hranice přesněj-

tin je také patrný i nedostatečnost dosažených výsledků, které se zmenšují. Počet lidí, kteří nesouhlasí s takovým vývojem demokratických nebezpečí, stále roste.

Také vše Maderá říká také chápeme, že se nelze omezovat na hranice své země. 600.000 Maďarů žije v Československu a od r. 1970 stratila tato menšina jednu po druhé většinu možnosti, které jí byly poskytovány dříve. Taktéž jsme pochopili, že otázky demokracie v sousedních zemích se bezprostředně tykají i nás Maďarů.

Naší přáteli, naši boj za demokratické Československo sleduje v Maďarsku mnoho lidí se sympatiemi a nadějí. Pochýbejte je nás ty, kteří stojí ve východní Evropě v těchto těžkých chvílích s námi.

Budapešť, 26. října 1979

František Benes
János Károly
János Kisz

Dokument č. 2

Protestujeme proti pražskému procesu a reprezentanty Charty 77 a proti tomu vyneseným rozsudkům. Požadujeme propuštění odsouzených.

Budapešť, 29. října 1979

Rodezadno 110 osobami

Odesláno současné Reditu předsednictva MÍK /Conseil présidential/, ministrů Charty 77 a tiskovým agenturám.

Dokument č. 3

Stvěrzený dopis J. Kádárovi, prvnímu tajemníku Maďarské socialistické strany, členu Rady předsednictva /conseil présidentiel/

dělalické

V Praze byly dne 20. října 1979 vyneseny závažné rozsudky v procesu o československém občanu Petru Uhlem, Václavovi Boudou, Jiřím Baenstbierem, Václavem Havlem, Ottou Seznafou a Janou Nemcovou.

Neatklise jsou tito lidé vězněni za své prosvědčení nebo rypot, že vyšlovali svůj názor, naplnuje nás to blížeckým zlepšením, ať už k tomu dochází kdekoliv.

Povídajeme za neobytné, abyste v zájmu obrany lidských práv a uznání své autority a vystoupil s pořadovkou, aby tito lidé, odsouzeni v pražském soudním řízení, byli propuštěni na svobodu.

Budapešť, 29. října 1979

Rodezadno 110 osob, navíc v manifestu

Jiřího Kenda: Budapeštské rozhodnutí nad pražským procesem

Konecem října byla Budapešť svědkem politického vrani, které nezdalo v posledních letech obdobu. /rozhl.práv.: Je zde dle z 1.11.1977 srovnává. intenzitu ohlasu o reakci na návrh zakazu umělého pferušení tehdejším předsedovi parlamentu./ Pražské rozsudky vyvolaly ve veřejném mínění pohoršení a obavy, které si počet Maďarů otevřeně vyjádřil.

Při prohlášení

Ocitkujeme se této terti při prohlášení, které v této době kolovaly v Budapešti /a které měly znacný ohlas ve světovém tisku/. Vrani je podporují tříci intelektuály, často povádovanými za představiteli nového kritického

hnutí v maďarské veřejnosti; jsou to filozofové György Ránó a János Kádár a místní maďarský kritik János Kenédi. Ve svém "Otevřeném dopise signatářům Charty 77" vysvětlují, proč se Kádár, a především te generace, kterou se hlásí k roku 1956, solidarizuje s čs. demokraty /ze povšimnutí stojí opakování užívání termínu "demokracie" přednostně před jinými pojmy/. Dva další texty jsou podstatně kratší: lehcejšky zdají osvobození od souzených z prášského procesu. První /dostovány 19. října/ je rozšířován téhož dne/ obsahuje pouze vyjádření protestu a informuje o tom Chartu 77, světovou verejnost a státní orgány. Druhý text /dostovány 29. října/ je zveřejněn Janoušem Kádárovým, kterého okázalá žádost o intervenci ve prospěch obětí procesu. První z textů je podepsán 185 osobami, druhý 127 /asi polovina z nich podepsala i první text/. Zohromadly to představuje asi 2500 osob, což je na maďarské podmínky více než slušný počet, dleto před třemi lety podepsalo vyjádření solidarity a rodiců se Chartou 77 jen 34 Maďarů. Tedy nynějšími texty je tedy podepsáno osmkrát více.

Ahoj jsou tito signatáři /zděloše/ je rozdělit zhruba do tří skupin:
za 1/ lidé známí svými politickými postoji,

a/ intelektuálové,

3/ lidé, které nelze charakterizovat jinak, než jejich profesí, kterou všechni uvedli.

V první skupině jsou především protagonisté "zemědělství", ale také určitý počet "veteránů" s bývalých vězňů z r. 1956 /např. Ferenc Jeneth s Miklósom Vassárhelyim, jeden z těch, kteří prosili proces s Kádárem, když byl odsouzený na kart József Balli, László Táncos, bývalý tajemník retušního klubu/, dále vdecové po László Hajkovi, bývalý první ministr András Nagy, a dokonce jeden z prvních kádáristů, bývalý člen JV KS, jistý József Kőböl. V druhé skupině podstatně převažují spisovatelé a filmáři. Uvědomte si, že spisovatelé Czoóriho, Cseraiho, Fábriho, Képese, Szabolányho, Kourádu, Pálstejho; historiky Á. Komlóssy, J. Klementsayho, L. Lacko, L. Venéra, ekonomka Ference Jánosayho, psychologe L. Béreys, filmáře Kunka, Márka, Simó... Bezítka filmářů a spisovatelů, která se připojila k třetímu prohlášení, se některé rozhodla odeslat dopis Kádárovi zvlášť. Koncem ve třetí skupině najdeme inženýry, lékaře, matematiky, středoškolské profesory, knihovníky, programátory... Humanitní obory - od sociologie až po výtvarné umění - jsou bezpochyby lépe zastoupeny než technické profese; mezi signatáři je však přesto značný počet mladých ekonomů.

Mohlo by se očekávat, že se jedná téměř výlučně o intelektuály, a ještě přesněji o intelektuály z hlavního města. Dva nebo tři podpisové, ze kterými následuje jiná než intelektuální profesí, tvorí naprostou výjimku, stejně jako zvláštní případy typu Mihalyho Nemburgera - "filozofa a pumpáře". Počkáme na něj, stal se pumpářem poté, co publikoval filozofické statě v seminářové revu. Pokud jde o geografické hranice této aktivity, lze je vysvětlit tím, že mimo hlavní město mali praktický, základ kriticky vystupovat. Tyranie místních orgánů v takových případech nezná mazlí. V tomto

oddalu se Radeckého v něm mísí i s ostatními zemí sovětského bloku; jediné rozdíl představuje, ostatně jde relativní, výjimku.

Výava státních orgánů

Nikdo, a tím neméně státní orgány, si nedělá iluze o tom, jaký je skutečný význam Mírových prohlášení. Na první „ohled“ jde o kritiku "čínské" nebezpečnosti /Husákové Československé/ a fakt, že adresátom jsou domácí státní orgány na bezpečnostní záruksnít rozhodl množí užívat a autory protakého procesu. Neznáme vůlk zájemnat. Ze v komunistických zemích je hnedé množí, které vzniká bez vědomí autorit, povídování se nebezpečné a to tím více, čím více se kritizuje provozování státních orgánů. Ale také jen těžko říci, zda byla po sverejném prohlášení více ohromena verejnost nebo státní orgány, díky svobodné Evropě, které vyzáhlaly texty všech tří schlédenců spolu s komunistickými signatáři, a v hlavním městě to po tak vyjímacně události zdaleka vůlit. Všechny svonily telefony, osývali se i anony nebezpečení funkcionáři, kteří objistili /sco sa/, že také poslouchali svobodnou Evropu/, se množí signatáři jsou i jejich jedřísení, ze které množí odvězont. V následující zámkru volala ještě v noci paní Kobišová, prosazovkyně stranické školy, svou dceru. Když ji vyzáhlila se podepis pod prohlášením, došlo u ní odpovědi: "Ale ne, to je tata!"

Zkouška

Stojíme před problémem, který překraňuje hranice současných prohlášení; ale o kterém je nutno mluvit, což se vyjasnily některé osoby, pokud jde o katedrální. Je nepočítatelné, že budoucí nové Frána ani vyhodnutí Berlín, sami sedmáci to konstatují s jistým uskokolením, ale i obrovou /jsem dluhuje ještě/. Ale má fakt, že nezávisek se konstrukce odstýliklo od běžných norm sovětského v ostatních socialistických státech ještě neznamená, že by vše respektovalo občanská práva. Dospěl zdejší v tom, že nezávisek vzdoucí činitelé se musíli řešit včetně rozumnejí než jejich zálegové, dospěl k jisté toleranci v ekonomice i v oblasti intelektuální produkce. Ale to je těžké vše. Ve všech ostatních prezisvá katedrální. Politické rozhodnutí se dělají se soudcemi ovlivni, rozhodnutí "strany a vlády" jsou nezavázalé. Neexistuje žákon nebo právo, které by vykonal orgán nebo mohl přispasovat svým předstevem; každý žákon obsahuje klousuli dovolující jeho neopuštění nebo modifikaci podle momentální potřeby. Církev řečeno, základní kalk. stejně jako ostatní normy v sovětském bloku, tu vynadu, že mají pouze výhody. Tyto výhody jsou jisté pravuplatné věkytevny a mohou novic mají tu výhodu že se z nich vymíout některým neprinnivym rozhodnutím. Nejsou však neznamenily; jen v něm se ovysila tolerance.

Je vůbec nutno zdůrazňovat něco tak evidentního? Jistý fakt, že nezávisek patice je povídována se "zkušku", uznává drovení politických práv.

Je tedy útlak po nezávisek silny a všechny i ve srovnání se aktuálními tábory jisté. Nejdoujet je však cestatečnou přesnou mimo vše v občanských hrutí.

Pároví:

Miroslav Bořík, kněz, vyslychan v říjnu nebo listopadu
Daleši vyslychaní v severomoravském kraji:

František Kunetka, Branná, vyslychan v listopadu

Jiří Legeraški, invalidní důchodce, Opava, vyslychan 30.10.1979

Jan Kucka, Opava, vyslychan v listopadu

Kerta Zbroňková, Vsetín, vyslychána pravděpodobně v listopadu

dr. Kristecký, více námí známo

Ferol Roseypálek, dělník, Chropyně, vyslychan v listopadu

Bratislava:

Silvestr Krčmáry, vyslychan při soudružení 10.9.1979

Antonín Žemek, vyslychan pravděpodobně v říjnu nebo listopadu

Miroslav Lehký, vyslychan v listopadu

Antonín Krholec, kněz ve Velkém Záluží, okr. Nitra, vyslychan v listopadu

? Polanský, Dubnica, vyslychan pravděpodobně v říjnu

Málo bylo vyslychan v této věci Jaroslav Beneš z Plzně

Býlo vyslycháno ještě několik dalších lidí, o nichž se nám nepodařilo

zjistit nic přesného.

Zájmen prováděnych domovních prohlídek:

Josef Adamek, nám. Míru 2, Brno, 10.9.1979

JUDr. Miroslav Rosík, Jana Uhra 14, Brno, 10.9.1979

Ladislav Suchomel, ul. U humpolky, Tišnov, o. Brno-venkov, 10.9.1979

Josef Brtník, Sivice u Brna, 10.9.1979

Petr Toman, Václavské 197, Kousínov, o. Vyškov, 10.9.1979

Tomáš Kveček, studentský byt Jandákovova 3/od, 30.10.1979, prohlídka byla provedena bez uvedení odhalených věcí v protokole /Rozh/

Tomáš Kveček, byt rodičů /jeho trvalé bydliště/ Na vozovce 15, Olomouc, 30.10.1979

Zdeněk Špaček ml., Kurákov 5, Brno, 10.9.1979

Zdeněk Špaček st., Orlí 7, Brno, 10.9.1979

Dagmar Klavcová, pracoviště Státní vědecké knihovny, Němcovní 14, Brno - prohlídka byla provedena bez její přítomnosti

Dr. Radomil Malý, Šubílova 9, Brno, 10.9.1979

Jan Krumpholc, Rudíkov 43, o. Olomouc, 10.9.1979

Josef Vlček, Černochova 7, Olomouc, 10.9.1979

František Líška, Fakultní nemocnice v Olomouci, 10.9.1979

Rudolf Lánskal, Římskokatolická fara, nám. Míru 55, Uherský Brod, 10.9.1979

Jiří Legeraški, nám. Červenec 2, Opava, 30.10.1979

Silvester Krčmáry, Košická 33, Bratislava, 10.9.1979

Jan Kucka, o. Opava, listopad

František Kunetka, Branná, o. Šumperk, listopad

Ferol Roseypálek, Chropyně, listopad

? Polanský, Dubnica, pravděpodobně v říjnu

Kerta Zbroňková, Vsetín, pravděpodobně v listopadu

Sedmou zadržených osob:

Svatopluk Krumpholec, zadržen dva dny, 10.9.1979
Miloslav Krčmář, zadržen dva dny, 10.9.1979
JUDr. Miroslav Razík, zadržen tři dny, 10.9.1979
Ladislav Buchomel, zadržen čtyři dny, 10.9.1979
Josef Brtník, zadržen dva dny, 10.9.1979
Tomáš Kvasil, zadržen dva dny, 30.10.1979
Jan Dubka, zadržen asi dva dny, listopad
Ravel Rosypálek, zadržen asi dva dny, listopad
Ravel Dubka, zadržen jeden den, říjen
František Kunetka, zadržens asi dva dny, listopad

Sedmou osob trestně stíhaných na svobodě:

JUDr. Miroslav Razík, vydatován na svobodě v Brně podle § 118 tr.z.
Josef Brtník, -- " -- -- " --
Tomáš Kvasil, -- " -- -- " --
Svatopluk Krumpholec, -- " -- v Ostravě -- " --

Zemana odsouzených ve Fughá:

Josef Adámek, nám. Míru 4, Brno, § 118 tr.z., vazba Brno-Johunice
Rudolf Machek, finskotat. fara, nám. Míru 60, Cherasky Brod, vazba reditá:
Jenáckova 4, Clemovce, § 118 tr.z., vazba Brno-Johunice
Jan Krumpholec, Radíkov 49, c. Clemovce, § 118 tr.z., vazba Ostrava
Josef Vlček, Černochova 7, Clemovce, § 118 tr.z., vazba Ostrava
František Lízna, Fakultní nemocnice Clemovce, § 118 tr.z., vazba Ostrava
Jiří Kaplan, Českobratrská 47, Praha, § 17c tr.z., vazba Praha-Susyňe

20.12.1979 byl z vazby propuštěn Jiří Kaplan, ve druhé lednovém týdnu
1980 byli propuštěni Josef Adámek, Rudolf Machek, Jan Krumpholec, Josef
Vlček a František Lízna. Ir. stíhání sestavováno ani v jednom případě nebylo.
11.1.1980

Úbor na obranu neoprávněných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

x x x x x x x x x x x x x x x x

Edlenni č. 180 /Zvlášť případy policejních represí/

Ve oddelení č. 180 jsme upozornili na několik brutálních policejních zá-
sahů vůči občanům. Nyní uvádíme obdobné případy z poslední doby. V tomto
kontextu rovněž připomínáme mj. edlenní VOB č. 143 a 146 /násilná zadrže-
ní signatářů Charty 77 z počátku listopadu/, č. 151 /brutálná výslech sá-
telné nemocnice J. Legeráčka/, č. 156 /přepadení Věry Vráneové/ a popis po-
licejních represí ve oddelení č. 180 /podrobné edlenní o odvolacím líšení
se šesti člensy VOB/.

¹/ Dne 19.10.1979 návečer si pozvali bratři Jan a Jaroslav Venkové ně-
kolik přátel do svého domku /adr.: ulice 147, c. Jablonec n. Nisou/. Denek
byl odklizen policejní bleskádou vybavenou služebními psy. Přicházející
přátele nejdříve policista vyzývali, aby opustili prostor v ekolu domku
pod zámkem, že se tu zdržuje osvobozený uprchlý vězen /prítom vězni nik-

Korák nebránili ve volném průchodu lidem vracejícím se z práce/ a za povolení násilí jim chtěli znevolnit přístup k němu. Na pozitivní rezistence insultovat chceagovali tím, že je služebním vozem vyvezli z města a posochali jejich osudu v ohlašné noci naprosto nevybaveny k nočnímu podniku pod hirny nebom. Tento postup se počtvrté opakoval.

Druhého dne se pokoušeli přátelé bři Vanků opakovat o návštěvu v jejich domku. Ačkoli tentokrát volili ^{zdejší} nápadnou cestu přes satraň /policejní blokádu/ stále trvaly/, přešli - byli již takřka u cíle - neunikl pozorností policie. Policie na ně vpustili služebního psa, který pět z nich pochválil. Po tom roztrhl plot, vnikli na satraň, zbilí je obusky /m.j. jednu dívku do obličeje/, odvlekli k autům, odvezli na lekarskou pomocnost, oznad je po ošetření doprovili ^{na} opuštěné ^{do} tamto vzdálené místo v Vizeráckých horách. Většina z mladých lidí zanechala u místních lidí bři Vanků své doklady o penize, neboť jim policii zakázali vezít si je s sebou. Tak se ocitli v neznámé krajině bez jakýchkoliv prostředků a bez možnosti dostat se domů nebo zpět k domku bři Vanků.

U něco později domácí Vankových navštívil nadělník OSOB per. Herma, který majitelům sdělil, že "nerozpustili očekávaného domku, příslušníci te vybílí". Pouze dle protestovali proti nelidskému jednání policie, avšak te na jejich protesty nerangovali, stejně jako na ohřevání postižených.

Tato policejní akce, jejímž důležitým pravdopodobně bylo odstranění mladých lidí, sledovaných policií pro jejich nekonformní postoje, od pokusu o účast na hl. líčení se o členy VÚNO u městského soudu v Praze, vedla do období represivní hysterie před tímto procesem a během něj.

// Me 19.9.1979 od 17h zablokovali severočeští policisté všechny přístupové cesty k usedlosti J. Dienatbiera, mluvčího Charty 77, v obci Kožly nedaleko České Lípy a zadržovali Kudláčka, kdo se k ní pokoušel přiblížit. A včera byl v okolí zadržen Pavel Michal, signatér Charty 77, duchovní, a odvoden k vylečení do České Lípy. Jehož formální zámlíkání bylo vyšetřeno jakési loupeží v Litoměřicích, obžahem však temat vylučně aktivite Pavla Michala v Charte 77. Ve 23 h. byl propuštěn a tím i donucen podstoupit více než 13tiskilometrovou cestu nazpět. 20.10. v poledne byl zadržen Jan Šverák výsledkem vyšetření z obložené usedlosti. I když on byl posroben v České Lípě vyslechu.

V 17 h 20.10. na Křížovatce před obcí zadrželi policisté auto Aleny Koroušové, druhé ženě Ladislava Lise, které přijížděla do Kožlů ze společnosti svých přátel manželů Marcely a Jiřího Moráňkových, jejichž dvou malých dětí a syna Filipa. Policiisté je chtěli všechny odvézt do České Lípy, avšak vzhledem k tomu, že ke komunální děti dávaly netiskněny právním vědomím a autocenzuру elementárně způsobem najevo své mínění o situaci, povolili posléze přivolení příslušníci st. Marcela Moráňková odvést děti do nedalekého domu Ladislava Lise v Jeně. A tam ji ovšem přijal vyslechnout pán. Klegr z českolipského oddělení st. Alenu Koroušovou a Jiřího Moráňka doprovázeni policiisté do České Lípy, kde je podrobili vyslechu prospisova-

- 8 -
násu vyhružení. Blokáda trvala až do 21.10.1979.

Jesté v následujících dnech byl zadržen v okolí usedlosti u. Menhartova mladý dělník Jaroslav Šukal, signatér Charty 77, manžel retrušky Rastové, členky VOKA, který výšel za chalupu násedat trávu pro králiky. Policiisté, vystoupiští z místního závodu, jeho spolu s pětiletym stejnou výškou odvezli do České Lípy a tam vysídličali.

Tento případ spolu s předešlou a obdobou když policejní blokádu domu zanáleží kubickových a perkanových v Repčicích ukazuje, že nemovitosti všechny signatéři Charty 77 pokud jde nejsou přímo vyvlastněny a srovnány se zemí /soud. osud zanáleží Frincových v Rychnově/, ale apel policie během střeží a snati se je izolovat.

3/ Ve čtvrtek 29.11.1979 ve 22h vniklo do bytu několik netušících přátel v čele s jedním ženou, z nichž dva byli uniformovaní policisté. Pravděpodobně nečekovali svůj příchod na dobu, v níž nebyli přítomni spoluživiteli bytu, přihlášení zde k trvalému pobytu - signatéři Charty 77 Alena Rykáčková, Jaromír Kubáňkovi a Zdeněk Luk. U jejich vědomí se zde ocíli k převiseknému vedení anglického jazyka Petr Svestka, Milán Žáňkovič, Helena Abrahámová a člověk s Jana Kaplanovi. Studovali při svíckách, proti čtyři hodiny předtím kdeosi neznámý odkontroval a ukrahl elektrické hodiny.

Přítomní z nichž jeden se představil jako ředitel ČSM, vyzvali mladé přátele, aby byli opuštěni. Zavýkázali se žádoucí zákonem podkladem, který by je k takové výzvě opravňoval. Ten nehrály vyhružky a projevy ironické litosti nad tím, že obyvatelé bytu teď budou vlastně bydlet na ulici.

Bylo hodiny se potoučeli přítomní pasivně rezistorat. Nakonec pod ohroženou, že budou předvedeni pro "zařízení dředního významu" a byť bude v jejich neprítomnosti napaden i s jejich osobními věcmi, odsadili si přátele za svitu dředních baterek některé své osobní věci a v 22 h vedeni se ocíli na ulici. Byl byl poté napaden a tak je tomu dle našich informací domes.

4/ Dne 15.12.1979 v 0,45 ráno probudilo Anna Šebatovou, signatérku Charty 77, členku VOKA, pat policiistů, kteří se demaskali vstupu do jejího bytu v anglické 8, vrha 2 a tím, že se v něm "kdočí" skryvá. Anna Šebatová je odmítla vystavit, robust nebyli schopni se vykázat povolením prokurátora k domovní prohlídce. Čtvrt hodiny nato přišli znova titit a řádili totéž, avšak ani myni k tomu nemali zákonem podklad. Po opatrném odmítnutí Ann Šebatové kopnutím vyrážili dveře, zdejší prohlédli prostory bytu a odesli. Uvedli, že povolení k domovní prohlídce předloží ex post, učet se však dosud nestalo.

5/ Dne 17.10.1979 provedli přisluhoví zde domovní prohlidku v bytech signatérů Charty 77 zanáleží Menhartové/zodkalské 8, vrha 2/ a ing. Zdeňka Řečkáčky /Fenáčkova 97, vrha 4/. V uvedení o domovní prohlídce se uvádí jako důvod podezření z terorismu /jde o stejné tr. stíhání proti neznámému pochatali, na které základě byly provedeny domovní prohlídky a zadržování občanů podélkos listopadu - prov. sítělosti VOKA č.145/, avšak

zebrané policejní i třetíkaret svědčí o tom, že kdy o zásahu /přesností Charty 77, nezávislé literatury, časopisů z r.1970, pacifistického apod./. Zuzana Menhartovou po domovní prohlídce policie odvedla do důstavné jízdky ul. a tam vylýchala, Ing. Václav Procházka novic zadřela na 40h, přičemž mu během prvého dne zařídil odpěťku petravu a zacházel s ním svařovacem nedostatejným způsobem /vedili ho opakovaně venku po ulici v pouze 1/2 h.

22.12.1979 -to znamenala zuzaně Menhartové návštěvu u věznence Jiřího Menharta, závěřního Charty 77 a člena KMS, pokud se jedná o svou návštěvu osmnáct měsíců a první, jíž se měly zúčastnit i tři ze čtyř menhartových dětí. Zvedlovali ji na policejní strážnici a tam zadržovali v době, ne kterou byla návštěva stanovena.

Policajní zášky spolu s případu uvedenými v citovalcích udělených dokumentují existenci kurzu v jednání SdB vůči nekonformním politickým občanům v poslední době. Nejbrutálněji a houfnat jsou poctinování mladí lidé a to zejména v severních Čechách, ujetíeni však nejsou ani jednotlivci v Praze. Stále více se ve jménu čirého násilí prosazuje rezignace na jakýkoliv i jen předstíraný legální postup.

V Praze 4. ledna 1980

Wybor na obranu neoprávněně stíhaných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

filosof: jméno a adresy v případě ad 1/

Jiří Vaněk, Lovětícká 709, Praha; Jaroslav Vaněk, Žabonosy 147, Jablonec n. Nisou; Radovan Benešek, Žabonosy 147, dtte; Božena Lukášková, 2. Roječek 1/7, Zubří 2, o. Špolice; Božena Ulmanová, Žukvald 116, o. Olomouc; Ivo Bonýk, Benátky nad Jizerou 92, o. Olomouc; Eduard Lvojda, Týlova 197, Liberec 7; Bohumír Autišta, Zvatoňská 49/1, Liberec 4; Miroslav Kučátek, 2. Roječek 117/21; Stanislav Mikoláš, Řečková 24/7, Liberec 6; Jana Mariánková, Komárovce 72, Olomouc; Jaroslav Atěšek, Vysočá 5, Jablonec n. Nisou; Vladimír Maty, na Čehové 47B, Liberec 1; Jiří Kolař, Rooseveltova 47, Olomouc; Jiří Šeremet, Rvesdná 6, Liberec 3; Liga Freisova, Vodňanská 2, Liberec 14; Jaroslava Kaličová, Kaličová 5, Liberec 11; Petr Kováč, Záhradní 436, Liberec 11; Jiří Souček, J. Švermy 61/34, Liberec 10; Božena Lodičková, Jarovská 711, o. Jablonec n. Nisou; Miroslav Mariánk, v potácku 103/6, Liberec 6; Jaroslav Záhorník, Záhorník, o. Jablonec n. Nisou.

x x x x x x x x x x x x x x x x x

Údaje 5. 1. 1980 v 9.00 přijalo do ul. Bohuslava Martinů v Praze několik desítek lidí, ve kterém bydlí sign. Charty 77 a tři komisaři, auto V8 a uniformovanými příslušníky V8. U chvíli později přijelo přímo před domem skupina dvaceti vlně obesazené příslušníky V8 a V7. Tito vystoupili z vozů a vydali do vchodu domu, kde setrvali. Po něcočase města před bytem třetí komisařichal ve 2, pětka byl nasení stát dolů ve vchodu do domu. Policejní dozor trval téměř 48 hodin, byl ukončen až 7.1. v 7.30. Právězna stáli ve vchodu domu 1-2 příslušníci V8 a 2-4 příslušníci V7. Pro den ze tento

policejní dozor strážal po hodině, v noci po dvou hodinách. V jednu chvíli bylo před domem až pět vozů VV a STB.

Policejní dozor byl velmi přísný. Legitimovali každého přicházejícího i odcházejícího z domu. Obyvatelé domu zabranovali ve vycházení z domu a vykrožovali jím zadržením, a to nejen dospělym osobám, ale i 14letému sudci Jiřímu Řepichalovi, bratru P. Řepichala, který si chtěl jít hrát ven se svým kamarádem. Policejní dozor byl i v okolí domu, kde legitimovali mnoho lidí a některé zadržovali a odváželi k výslechu na policejní stanici na Leninského třídě. Takto byl o 1.1. nedaleko domu P. Řepichala v 9.30 zadržen Stanislav Adámek /17 let/, který byl přes 10 hodin vyslyšán /při osobní prohlídce se mu policiista pokoušel podstrčit výtisk česopisu Misty/ a Zdeněk Brodák /18 let/, který byl vyslyšen celkem 7 dílčích hodin. Ten byl po svém propuštění v 17.00 se pokusil znova navštívit svého přitele P. Řepichala a byl znova zadržen a po tříhodinovém výslechu propuštěn. V 10.00 se jednalo Terezie Žadkové prozkoumat policejního dozorem a vejít do bytu P. Řepichala, kde byla nutna pro nabespečí zadržení a výslechu setrvat. V 10.15 byl přímo před bytem P. Řepichala zadržen Jaromír Zajíček, signatér Charty 77. Po dvouhodinovém výslechu byl propuštěn a příslušníky StB donucen k okamžitému odjezdu do Bratislavu. Ve 14.15 byla zadržena při odchodu z bytu P. Řepichala 17letá Zuzana Bevčíková se svou členou sestřenicí Michaelou Kotkovou. Zuzana Bevčíková je přítelkyně a spolužáka Zuzeny Řepichalové, dcery P. Řepichala. I se svou malou sestřenicí byla podrobena krátkému výslechu. Jako důvod jejich zadržení příslušníci StB učívali, že mají důvodné podezření, že se obě sestřenky vynášejí z bytu P. Řepichala dokumenty protistátního charakteru. Zadržení Zuzeny Bevčíkové o její malé sestřenice viděla z okna 17letá Zuzana Řepichalová, která se sice policejního dozoru zeptat, kam odvážejí její přítelkyně a malou holčičku. Místo odpovědi byla také zadržena a podrobena dvouhodinovému výslechu. Dnešek odpoledne byl v okolí domu zadržen Milan Vlahovič, signatér Charty 77, číslo 2122, signatér Charty 77 a jeho dva přátelé ing. Zdeněk Tokorný a doc. dr. Jaroslav Kozník. Ti byli také podrobeni několikahodinovým výslechům. Aron toho byl krátce zadržen u Jana Čimy i Petr Zeman.

O 1. v 7.00 byl zadržen Pavel Adámek, nevlastní otec P. Řepichala. Byl propuštěn po dvou hodinách bez výslechu s odůvodněním, že si u něho musejí osobně prověřit což kvůli sčítání lidu. V 10.30 výšla z bytu P. Řepichala Terezie Žadková, pro kterou již nebylo možné v bytě setrvávat. Policejním dozorem byla zadržena a podrobena dvouhodinovému výslechu. Poté ji příslušníci StB odvezli na nádraží a donutili k okamžitému odjezdu do Prahy. V odpoledních hodinách byl před bytem zadržen Vladimír Bedláček z Prahy na Karlově. Kdo předpokládat, že zadržovaných a vyslychaných přítele P. Řepichala bylo poněkud více, než je dosud známo.

Výslechy zadržených byly převážně informativního charakteru, a s některými vyslychanými nebyl ani sepsován protokol. Soudic podle výslechů, StB se domnívala, že v bytě P. Řepichala se může konat pracovní schůzka

VOMS, na kterou přišli členové VOMS při výsluži své zastupce Martina Zajíčka a Tomáška Ředkovou s konkrétní žalobou. Celá policejní akce VOMS měla cíl vést k zářeďání realizace dle jiné schématy VOMS a potrácení sítě sítě k psychologickému nátlaku a zastrazení. Prostřednictvím ředitelky, který od rana 7.1. se trával ve svém bytě a byl svědkem zadržení svých přátel a členů rodiny.

Následující weekend se celá akce bezpečnosti v souvisu s případem Ředkového. Petr Ředko byl 1.1. a 13.1. podrobán nekolikam hodinovým výslechům. Policieté mu mj. "zakázali" /!/, eventuální návštěvu Prahy. Výslechli opětovně i Stanislava Adámka, kterého těsně zadrželi na ulici.

13.1.1980

Úřad na obranu neoprávněných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

x x x x x x x x x x x x x x

Záložní čl. 1c) /Zadržení člena VOMS Ing. Jana Litomiského/

V pátek den 14.1.1980 ve 14 h odpoledne byl na svém pracovišti v JED Horní Cerekev zadržen signatér Charty 77 a člen VOMS Ing. Jan Litomiský. V době od 16.30 do 21.30 byla provedena v jeho bytě ve výsypné č., okr. Polička, domovní prohlídka. Při ní, vydané načelníkem MVD Polička, nadporučíkem Zdeňkem, byl dodán zá dodatečně. Bylo zjištěno, že v domě ing. Litomiského se scházejí osoby mladší 18 let, "kteří tam požívají alkoholické nápoje a nedovolené léky". Dále bylo v kontextu o domovní prohlídce vysloveno podezření, že "mladistvě osoby požívají drogy" a že se "za přítomnosti mladistvých rozbírají pornografie a jiné nevhodné tištění". Tím by se mohl Jan Litomiský dopustit tr.činnu ohrožování správní výchovy mládeže podle § 117 odst. 1 tr.z. /řízení policejní orgány mohou ve své evidenci doklad o návštěvě jediné mladistvé osoby, a to vzdálené příbuzné signatéra Charty 77 a Litomiského, přátelé Ing. Tomáše Kredilka - Lukáš Šáršalková, zjištěny při kontrole osobností na průkazu přímo v objektu dne 29.12.1979./

V době nočního klidu ve 22.45 byl prohledán též automobil Ing. Jana Litomiského, přičemž mu byl bez náležitého schvádzení odebrán technický a řidičský průkaz. Prubeh této prohlídky uvedené podezření mohl v nejhorším neprokázat. Zato však byly jako obvykle v teakových případech zabezpečeny záteristy Charty 77, dále např. zpráva příbuzných odvouzených o vedeném současném přeličení se šesti členy VOMS konaném v říjnu 1977 v Praze, souzastová filozofická a teologická literatura /J. Litomiský aktivně leckdy působí v Československé církvi evangelické/, magnetofonové pásky s neoficiální hudební produkcí, telefonní sestava a dva pouzdro stroje. O charakteru prohlídky svědčí některé výmluvné detaily. Než jinými byla např. zabezpečena /v jednom exempláři/ pochodka od jednoho člena VOMS Václava Bendy /mluvčího Charty 77/ "vzájemném boji zrazeného s obludou", kterou censor oboru vyzkoušel SIS v Praze-Ruzyni, tak i jeho kolega ze oboru /napřevně vychový tento/. Novinka byla zabezpečena zrcaní porcelánová deska s talířem, mojetek napsan pro svých pět malých dětí ve vězení a již ohledně zákazovanou jeho

rodišť J. Litovciakho a tím, že je penzionář, že pochází ze sbírek st. zan-ku v Telči, a nedavno oficiálně nakladatelství, vydalo nový ekumenický překlad Bible. Zároveň prohlídku vykonali prep. Jerábek, mstr. řeči, nper-akopepe, por. sedláček a tři neidentifikovaní zaměstnanci Českobudějovické

Po ukončení prohlídky byl Ing. Litošický převezen do zálévkové, kde byl zadržen nejprve do hodiny 5.1.1988 odpoledne a pak se souhlasem prokurátora na dalších 46 hodin s odložením, že v domě byl nalezen z obvinění vytržený snímek prezidenta Č. Haška při novoročním projevu, doplnající kombinovanou technikou provedený motivem z hracích karet, čímž dle jeho vztahu k podezření z tr. činu § 103 /nabubení představitele státu svatová-socialistické soustavy/. Přestože se žádalo z uvedených podezření náležitě neprokázalo, bylo vyhledávatelem prep. Jelškou vzneseno obvinění podle § 117 odst. 1 /chránění záruky výchovy mládeže/. Prokuretor však shodou, které ho vedly k touto rozhodnutí, neuznal že dosudující s tr. činností nezahájil. Ing. Jan Litošický byl potom 8. ledna po 96 hodinách zadržení propuštěn.

Postu, orgánů ČSS v tomto případě nelze hodnotit jinak než jako pokus o diskreditaci J. Litomáského za jeho podíl na nezávislých občanských akcích iniciativách a o bezpečnostní autority, jíž požívá sekce i mezi tím občany ze svého okolí, kdož se na nich nedorazí.

V řeze dne 14.1.1980 byl ročně uveden nepravedlivé stíhání
Československá liga pro lidská práva
Síť mezinárodní federace pro lidská práva

X X X X X X X X X X X X X X X X

Adelai J. 10, /33 MR. JONES JONES DUGG BOWMAN/

24.1.1980 v 8.30 v místnosti č.40 bude před soudce soudem u okresního soudu v Brně zahájeno hl. líčení ve věci JUDr.Josefa Šanisze, kterého obžaloba vini podle č. 194 odst. 2/urádku státního orgánu nebo orgánu společenské organizace/ a 199 odst. 2/urádku výkonného činitele/.
Kutkovou podstatu tohoto tr.čímu JUDr.Josef Šanisz se jako obhájce aluvního čl. 77 Jaroslava Rabety udělat nesplnil svými výroky při výslechích svědků a při sčítavání ze spisu /viz odčlení č.104 a 119/.

17.1.1980 Vyber na ochranu neoprávnění stíhacích
československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

X X X X X X X X X X X X X X X X

deleat t. 164 / J. Kralíček, J. Ledvinka a J. Černý na svobodě

2. prosince 1979, po 22 měsících trestu odnášení svobody, byl podmínečně propuštěn František Kralík, odsouzený ke 7 rokům vězení podle § 93 tr.z.

V neděli 17.1.1923 byl po odpykání svého tříletého trestu odňati svobodou propuštěn z vězení novinář Jiří Lederer, soudce řady 77.

• tyden později, v neděli 26.1.1990, byl po lomením vězení propuštěn soudce Václav Žižka.

21.1.1980

Úbor na obranu neoprávněných
československé ligy pro lidská práva
Sion mezinárodní federace pro lidská práva

x x x x x x x x x x x x x x x

Adelani č. 152 /Obžalovač JUDr. Josefa Benisze/

Den 24.1.1980 v 8.30 rano se konalo před soudcům JUDr. František Procházkou u okresního soudu v Kralové Hl. líčení ve věci proti JUDr. Josefmu Beniszovi, obviněnému podle z. 154 odst. 2/urážka státního orgánu nebo orgánu společenské organizace/ a 156 odst. 2/urážka veřejného činitele/. Prokuraturu zastupoval prok. právník Vladimír Čech, obhajcem obžalovaného byl JUDr. Petr Šidrtík a prok. advokátní poradny č.s.

Obžahem obžaloby bylo, že při výslechu přisluchávky zas Vavrušek v tr. ve věci Jaroslava Lubaty /kterého JUDr. Benisz zastupoval/ a při soudném se opisy v této tr. věci měl JUDr. Benisz pronést výroky, které se týkaly soudce Matěchy z Astu /který odsoudil jiného klienta JUDr. Benisze - J. Černole, viz sdílení č. 1/, resp. přeponání Ivana Neukra /viz sdílení č. 7/, a které vysetřovatelka trutnovské prokuratury M. Adamová povídala za urážlivé. Zdrobnější informace jsme přinesli ve sdíleních č. 104 a 119.

V buňově soudu bylo přítomno asi 10 osob, které se chtěly soudního jednání súčastnit. Kromě pratele JUDr. Benisze zde byli dva oficiální zástupci zápisné advokátní komory - Jean-Luc Bourque a Jean-Alain Michel - a zástupci Afr. Rikue z nich nebyl vpuštěn do soudní síně.

Průběh jednání se vyznačoval celou řadou nezakoností.

Ačkoliv podle tr.řádu mají být z. 154 a 156 tr.z. projednávány před soudcům, dostavil se do soudní síně tříčlenný tribunal. Advokát JUDr. za řík se proti přítomnosti soudce ochradil a na žádost soudce mu předal zápisného strážku tr.ř. Když se soudce přeavezdil, že právní názor advokáta souhlasí s literou zákona, opustili dva členové senátu soudní síně.

JUDr. Benisz vzněl námitku pro podjatoct soudu /jeho okresního tak krajského/. Samosoudce námitku zmítli, a když se obžalovaný bránil, že zmítnutí námitky nezpada do jeho pravomoci, učidil mu peredkovenou pokutu ve výši 500 Kčs. Počeze však jednání na hodinu přerušil, a poté přinesl okresního soudu vyjádření, podle něhož se námitka pro podjatoct zmítla. V tomto případě však není ani krajský soud příslušný k rozhodnutí, neboť o námitce nemůže rozhodovat orgán, proti němuž je námitka.

V průběhu jednání bylo obviněnému zakázáno klást svědkům přímo otázky.

JUDr. Benisz znova - stejně jako při seznámení se opisem - navrhl doplnit dokazní řízení, což bylo zamítuto.

Po 14. hodině odpoledne vynesl samosoudce rozsudek, kterým mazal JUDr. Benisze viněným řešenými tr.činy a odsoudil jej k 10 měsícům odnášti svobody v I. a syp. výchovné skupině a k zákazu činnosti na dva roky. JUDr. Benisz se do rozsudku odvolal, prokrátor se nevyjádřil. Vybor zastával názor, že JUDr. Benisz může být tímto způsobem potrestán nejen za vyjádření svého občanského postoje, ale dokonce za to, že vykonával svoje povolení

odvokáta dlela ne a svědomitě, bez ohledu na méně nebezpečí, hrozící jenmu smrtelnou. Zároveň jde o snahu dat výstrahu všem osudním obhajobám, kteří by případně při politických procesech chtěli sestavat peckačové rozhodnutí stanoviska.

24. ledna 1980

**Užber na obranu nespravedlivě stíhaných
Československé ligy pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva**

x x x x x x x x x x x x x x x

Pana předsedu,

byli jsme pověřeni organizací parádských právníků, abychom se zúčastnili procesu dr. Janice.

Tento proces vyvolal ve Francii velký zájem a hlučnost se dotýká nutence smyslu pro svobodu obhajoby.

Teď však jsme byli velmi překvapeni, že nám bylo zebraného ve vstupu do jednací místnosti, když nám bylo řečeno, že proces je věcejší. Vymluvte, že jednací síň je mala a všechni sajdenci by se do ní nevešli, není postačující, protože jsme přijeli mnoho ranné a městožat ještě nemusí být uzavřeno.

Byli jsme zklamáni, že jete nás nesohl přijmout osobně, protože je to v rozporu s naším smyslem pro svobodu.

24. ledna 1980

Jean-Yves Bergue, Jean-Alain Michel

x x x x x x x x x x x x x x x

ministra spravedlnosti

Paříž, 6. prosince 1973

Pana ministru,

odvolávajíce se na své ústavní právo (čl. 2., článka 12), zadáme bezoučkové osvobození nedávno odsouzené novinářky Otty Bednářové.

Otta Bednářová je vězně komunismu, mnoho let ji lékaři udržovali za plně invalidní. Chronické enemocením jater, slinivky a následky cévní mozkové příhody vytěžují, aby dodržovala přísnou dietu a žertíci životesprievu. Obáváme se, aby dlouhodobý pobyt ve vězení jakožto vyvrcholení předchozích útrap nachroutil její život.

Vou žádost opíráme též o argumenty hravní. Známe totiž Ottu Bednářovou velice dobře osoumě s většinou si ji jako mimoriadně vzdálenou. Mimořádné dary své bytosti - soudit, obětavost, přísestivost, milosrdněství, tyto starobylé české ctnosti uznává i Ottu Bednářová nejen v každodenním životě mezi nejblížšími lidmi, ale dokáže je vztáhnout i do činnosti celého svého života, například jako novinářka, myslí jako obránkyne nespravedlivé etikety, chválí český osud chápne tedy jako protiklad násilí, jako humanitární ekologické světu a poskytuje nám tak inspiraci.

Otta Bednářová je osobnost hodně vysloveně pozitivní, schopna být svetu k prospěchu a její vězení není k níčemu dobré. Naopak rozehodnutí o jejím osvobození by svědčilo o rozumném přistupu a dobré vůli, které si všechni tam přejeme.

Carcime se proto na vše: nezítetujte své svědomí zlčením. Zasudte se
bez jen podle svého postavení, ale i nad rámec svých dozvědělých možností, ne
oksalitě propuštění Otty Sedláčkové.

Jana Šebetová, Josef Čabanek, Jiřina Kráčková, Bertrada Želeninová-
Čekrtová, Zdeněk Fominová, Ivana Koutná, Štěpánka Jejčánková, Marta Kubise-
vá, Dagmar Matíková, Vlasta Chramcová, Helena Alimová, Libuše Šilhanová, Alenka Cisárovská, Dag-
mar Vaněčková, Anna Karvanová, Marie Vaculíková.

Ale na vědomí: Prezidentu České republiky Zemanovi
Prezidentovi vlády České republiky
Prezidentovi Federálního shromáždění České republiky
Prezidentovi České národní rady
x x x x x x x x x x x x x x x

Canemujeme, že od března bude mít nás bulletin jednou zdejšího přílohu,
která se bude jmenovat FORUM. Setkáváme se často s potřebou otevřeného
diskusního fóra, kde by bylo možno konfrontovat názory různých osob a
skupin, a chtěme se pokusit tuto tribunu poskytnout. Z technických důvodů
by neměly příspěvky přesahovat dve stránky strojopisu. U delších bude re-
dukce nutná články zkrátit - bude-li to jen trochu scénu, tedy po konzultaci
s autorem. Příspěvky dávejte buď na adresu redakce, nebo Zdeněk Tomá-
ševá, která bydlí na Letné v Karlovačce).

Redakce

x x x x x x x x x x x x x x x

Inzerát:

Místo pro zkušenou: etážní aklepní prostor. Nutné podmínky jsou, aby míst-
nost byla suchá, aby tam byl přiveden představitelem V. neblízký na adresu re-
dukce nebo Josef Janíček, redakce 4. září 1. zm.: "SI".

x x x x x x x x x x x x x x x

Články desílé do redakce:

Jiří Šumel - Jak paní Bohdáčová ohrozila rodinu

x x x x x x x x x x x x x x x